

**Ἡ Δευτέρα τακτικὴ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς
μὲ γενικὸ Θέμα:**

«Διακονία καὶ Πνευματικὴ Πατρότης»

ΤΗΝ Πέμπτη, 2/15.11.2012, συνεκλήθη, χάριτι Θεοῦ, εὐχαίς δὲ τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, ἡ Δευτέρα τακτικὴ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, στὴν ἱστορικὴ Ἱερά Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς.

α. Τὸ πρῶτῷ τῆς Πέμπτης τελέσθηκε Θ. Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κ. Κλήμεντα καὶ δύο Ἱερεῖς μας (Πρωτοπρ. π. Ἀπόστολο Καγιόγλου, Πρεσβ. π. Ἀθανάσιο Κανατσούλη).

• Ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ἐξεφώνησε Ὁμιλία, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Ἀποστολικοῦ Ἀναγνώσματος τῆς ἡμέρας (Α΄ Θεσσαλ. δ΄ 18-ε΄ 10) περὶ τῆς «Ἡμέρας Κυρίου», δηλ. τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ἡ Ὅποία θὰ ἔλθῃ ὡς «κλέπτῃς ἐν νυκτὶ» γιὰ ὅσους ζοῦν μὲ ἀδιαφορία καὶ ἀμετανοησία καὶ θὰ τοὺς ἐπιφέρῃ «ὄλεθρον», ἐνῶ θὰ εἶναι ἡμέρα χαρᾶς γιὰ ὅσους ἀγαποῦν τὸν Χριστὸ καὶ προετοιμάζονται γιὰ τὴν Συνάντησι μᾶζι Του ἐπίσης, περὶ τῆς «Ἡμέρας Κυρίου» ὡς τὴν ἀπρόσμενη κοίμησι ἐκάστου ἀνθρώπου, γιὰ τὸ γεγονός τῆς ὁποίας πρέπει νὰ διατελοῦμε σὲ κατάστασι ἐγρηγόρσεως καὶ νήψεως· ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν «Ἡμέρα Κυρίου» ὡς τὴν περίοδο ὅλης τῆς ζωῆς μας, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ καταστήσουμε θεάρεστη μὲ προσευχὴ, μυστηριακὴ ζωὴ καὶ ἔργα ἀγαθὰ, πρὸς τοῦτο δὲ εἶναι ἐντελῶς ἀπαραίτητη ἡ ποδηγέτησί μας ἀπὸ τοὺς πνευματικούς μας Πατέρας· μὲ τοὺς ὁμοπίστους Ἀδελφούς πρέπει νὰ ἐπιδιώκουμε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπη ἐν Ἀληθείᾳ, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ μὲ ὅσους δὲν μᾶς συνδέει ἡ Ἀλήθεια, μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς

πλάνης και τῆς ἀνομίας· με αὐτοὺς ἀναπόφευκτα θὰ εἴμεθα σὲ διαμάχη ἂν δὲν πρόκειται νὰ συμβιβασθοῦμε καὶ ἐκκοσμικευθοῦμε· ἡ ἄρνησίς μας τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐδράζεται στὴν πιστότητά μας στὴν θεία Ἀλήθεια καὶ στὴν εὐθύνη μας διαφυλάξεως καὶ μεταδόσεως Αὐτῆς ἀνοθεύτου.

β. Μετὰ τὴν παράθεσι προγεύματος στὴν Τράπεζα καὶ τὸ Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς, οἱ ἐργασίες τῆς Συνάξεως ἄρχισαν στὴν μεγάλη Αἴθουσα-Ἀρχονταρῖκι Αὐτῆς. Προηγουμένως, Χορὸς Μοναζουσῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, εἶχε ἀνοίξει προσευχητικὰ τὴν Σύναξι με ἐπίκαιρους ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος καὶ κύριος Συντονιστὴς τῆς Συνάξεως, ἔθεσε τὴν προσευχητικὴ ἔναρξι καὶ στὸ προεδρεῖο συνεκάθησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὡς συμπρόεδρος.

• Ἀρχικῶς, ἀνεγνώσθη **Κατάλογος συμμετασχόντων**, καὶ ἐγινε ἡ *Βεβαίωσις Συμμετοχῆς*. Ἐφ' ὅσον ἡ Σύναξις, ὅπως εἶχε ἀνακοινωθῆ, ἦταν ἀνοικτὴ εὐρύτερα, παρίσταντο καὶ ἕτεροι ἐνδιαφερόμενοι, ἐκτὸς τῶν εἴκοσι περίπου Κληρικῶν, τῶν Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν καὶ μερικῶν

δεκάδων λαϊκῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἐκκλησιαστικῶν Καθιδρυμάτων μας τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Κοινότητές μας τοῦ ἐξωτερικοῦ, οἱ ὑπαγόμενες ἀπ' εὐθείας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολί μας, ἀντιπροσωπεύοντο ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ὠρεῶν κ. Κυπριανὸ καὶ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κ. Κλήμεντα.

• Ἐν συνεχείᾳ, ἀνεγνώσθησαν *Χαιρετιστήρια Μηνύματα* στὴν Σύναξι τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἑτνα κ. Χρυσοστόμου, τῶν Ἐπισκόπων Νόρα κ. Μιχαήλ, Λούνης κ. Σιλουανοῦ, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, ὅπου πραγματοποιεῖ ποιμαντικὴ ἐπίσκεψι, καὶ Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου, ὡς καὶ τοῦ Πρωτοπρ. π. Βασιλείου Μκαλαβισβίλι ἀπὸ τὴν Γεωργία.

γ. Ἀκολούθως, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀνέγνωσε τὴν **Εἰσαγωγικὴ Ὁμιλία** του στὸ θέμα τῆς Συνάξεώς μας.

δ. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανὸς ἀνέγνωσε τὴν κυρία Εἰσήγησι τῆς Συνάξεως μὲ τίτλο: **«Πνευματικὸς Πατέρας καὶ Πνευματικὸ Τέκνο: Ἀγάπη καὶ Ἐλευθερία ἢ Ἐξουσία καὶ Ἐξάρτησις;»**, ἡ ὁποία εἶχε διανεμηθῆ προηγουμένως σὲ ἐντυπὴ μορφή σὲ ὅλους τοὺς παρόντας καὶ ἔτσι ἦταν δυνατὸν νὰ παρακολουθῆται ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἀνάγνωσί της.

• Ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὸ θέμα του σὲ τέσσερις σύντομες ἐνότητες, στὴν προσπάθειά του νὰ κωδικοποιήσῃ, μάλιστα μέσα ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τῆς προσωπικῆς του πείρας ὡς Ἐξομολόγου-Πνευματικοῦ, ἐκεῖνα τὰ *συμπτώματα*, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν λεγομένη *παθολογία τῆς πνευματικῆς πατρότητος καὶ υἰότητος*. Οἱ κίνδυνοι στὴν σχέσι Πατρὸς καὶ Τέκνου εἶναι συνεχεῖς, ἡ δὲ ἔλλειψις γνώσεως καὶ ἐγρηγόρσεως εἶναι δυνατὸν νὰ ὀδηγήσουν στὸ τραγικὸ πρᾶγματι σημεῖο, ὅπου «ἡ πνευματικὴ Πατρότης καὶ ἡ πνευματικὴ Υἰότης παύουν νὰ εἶναι ἀθηντικὲς καὶ ἐπομένως λειτουργοῦν καταστροφικά, εἴτε πρὸς τὴν μία πλευρὰ εἴτε πρὸς τὴν ἄλλη εἴτε καὶ πρὸς τὶς δύο».

Ἀπὸ τὴν ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ Εἰσήγησι προεκλήθη συζήτησις, ἐτέθησαν ἐρωτήματα καὶ γενικὰ προέκυψε ὠφέλιμος προβληματισμός.

ε. Περὶ τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἔγινε διακοπὴ γιὰ ὀλιγόλεπτο διάλειμμα, κατόπιν δέ, καὶ ἀφοῦ ὠλοκληρώθηκε ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς πρώτης Εἰσηγήσεως, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀνέγνωσε τὴν δεύτερη Εἰσήγησι τῆς Συνάξεως μετὰ τίτλο: **«Ἀντι-οικουμενισμός: Βήματα Διαλόγου πρὸς Ἑνωσιν»**, διὰ τῆς ὁποίας ἀνέπτυξε τὸ θέμα τῆς διασπάσεως τῶν Ἐπισκόπων ἐντὸς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου τὸ 1937 καὶ τὶς προσπάθειες ποὺ κατεβλήθησαν κατὰ καιροὺς γιὰ ἐπίτευξι ἐνώσεως, ἡ δὲ ἔμφασις ἐδόθη στὴν ἀπὸ τοῦ 2006 προσπάθεια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων γιὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ ἐνωτικοῦ ὁράματος τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν, τὸν Ἀνεπίσημο Διάλογο Αὐτῆς μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος τὸ 2008 καὶ τὴν μετέπειτα ἐξέλιξι, ἡ ὁποία εἶχε ὡς ἀγαθὸ ἀποτέλεσμα τὴν προσπάθεια κατ' αὐτὰς γιὰ ἔναρξι ἐνὸς Ἐπισήμου πλέον Διαλόγου μεταξὺ ἀμφοτέρων πρὸς ἔνωσιν.

• Ἡ ἐπακολουθήσασα γόνιμος συζήτησις, ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στὸν Εἰσηγητὴ νὰ ἀναπτύξῃ διεξοδικώτερα τὸ σκεπτικὸ καὶ τὴν ἔννοια τῆς ἐνωτικῆς προσπαθείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ἡ ὁποία ἐν τέλει ἐπαινέθηκε καὶ ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κληρικολαϊκῆς μας Συνάξεως.

■ Ἐφ' ὅσον ἡ ὥρα εἶχε παρέλθει, ἔγινε διακοπὴ (14:30'-15:30'), γιὰ παράθεσι μεσημβρινοῦ γεύματος ἀπὸ τὴν πλουσίως φιλοξενούσα τὴν Σύναξι Ἱερὰ Μονή.

* * *

ΣΤΟ δεύτερο μέρος τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνάξεώς μας

στ. ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις Πεπραγμένων ἀπὸ τὸν Ταμῖα τοῦ «Συνοδικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου» μας κ. Χρίστο Κατσούδα, μετὰ τὸν ἀπολογισμὸ δραστηριοτήτων τοῦ πρώτου ἔτους λειτουργίας αὐτοῦ. Ἐκτὸς ἀπὸ πολλὰ ἐνδιαφέροντα στατιστικὰ στοιχεῖα, περιλαμβάνετο ἐπισήμανσις τῶν προβλημάτων λειτουργίας, τονισμὸς τῆς σημαντικότητος τῆς βοήθειας κυρίως πρὸς τοὺς Ἱερεῖς μας, καὶ ἐπίσης ἀπευθύνετο ἔκκλησις πρὸς καλύτεραν ἀνταπόκρισιν τῶν δυναμένων νὰ συνδράμουν στὸν ἱερὸ σκοπὸ λειτουργίας τοῦ «ΣΥ.ΦΙ.ΤΑ.».

• Καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ προεκλήθη συζήτησις, μετὰ ἀναφορές, ἐπισημάνσεις καὶ προτροπὲς τοῦ Θεοφιλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τοῦ «ΣΥ.ΦΙ.ΤΑ.», ἐπὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ καὶ τῶν τρόπων καλυτέρας ἀποδόσεώς του.

ζ. Τέλος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς παρέδωσε καὶ ἀνεγνώσθη σχέδιο Ψηφίσματος τῆς Συνάξεώς μας μετὰ τίτλο: **«Οἰκουμενισμὸς καὶ Β' Βατικανὴ Σύνοδος (1962-2012): 50 ἔτη Διαχριστιανικοῦ καὶ Διαθρησκευτικοῦ Συγκρητισμοῦ»**. Τὸ κείμενο ἐτοιμάσθηκε ὡς ἔκφρασις βαθυτάτης λύπης καὶ ἐντόνου διαμαρτυρίας γιὰ ὅσα διεδρα-

ματίσθησαν πρὸ μηνὸς στὸ Βατικανό, κατὰ τὶς ἑορτὲς τῶν αἰρετικῶν Παπικῶν γιὰ τὴν 50ῆ ἐπέτειο ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου, μὲ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ δυστυχῶς τοῦ οἰκουμενιστοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

• Στὴν συζήτησι ἐπὶ τοῦ κειμένου αὐτοῦ, ἐξηγήθηκαν καλύτερα δι-
άφορες παράμετροί του καὶ τονίσθηκαν ἰδίως τὰ ὅσα ἐπακολούθησαν
τοὺς ἑορτασμοὺς ἐκείνους, ὅταν ὁ οἰκουμενιστὴς κ. Βαρθολομαῖος ἐπι-
σκέφθηκε γιὰ πολλοστὴ φορὰ τὴν Βόρειο Ἑλλάδα κομίζων τὶς παπικὲς
«εὐλογίες» καὶ ἔσπευσαν ἅπαντες, καὶ δὴ σύσσωμος ἡ Ἱερὰ Κοινότης
τοῦ Ἁγίου Ὁρους (!), εἰς ὑποδοχὴν καὶ εὐφημισμὸν τοῦ δεινῶς ἐκπεσόν-
τος πατριάρχου! Τὸ Κείμενο ἐνεκρίθη ὁμοφώνως καὶ ἀνεπιφυλάκτως
ὡς ἐπίσημο *Ψήφισμα* τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνάξεώς μας, ὡς καταγγελία
τῶν διαπραχθέντων καὶ μαρτυρία ὁμολογητικῆ Πίστεως.

* * *

Κατόπιν τῶν τελικῶν εὐχαριστιῶν καὶ τῆς προσευχητικῆς Ἀπολύ-
σεως, ἡ Δευτέρα τακτικὴ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις μας ὠλοκλήρωσε τὶς
ἐργασίες της ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα.

Στοὺς Συνέδρους διενεμήθη ἡ κυρία Εἰσήγησις τῆς Συνάξεως, ὅπως
προαναφέραμε, ὡς καὶ εἰδικὸ **Ἀναμνηστικόν**.

• Ἐπρόκειτο καὶ πάλι γιὰ μία Σύναξι ἐπίπονη μὲν, λόγῳ τῆς ση-
μαντικῆς καὶ ἐνδιαφέρουσας θεματολογίας, τῶν συζητήσεων καὶ τῶν
κειμένων, καθὼς καὶ τῆς μακρᾶς διαρκείας Αὐτῆς, ἀλλὰ πλουσίως
εὐλογημένη γιὰ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ συναντήσεως τῆς πνευ-
ματικῆς μας οἰκογενείας, τῆς συναναστροφῆς μας καὶ τὸν ἐμπλουτισμὸ
τῶν γνώσεων, τῆς πείρας καὶ τῶν συμπερασμάτων μας. Ἐλπίζεται δὲ
ὅτι οἱ ἐπιπτώσεις, προσωπικὰ καὶ συλλογικά, θὰ εἶναι θετικὲς καὶ ἀπο-
δοτικὲς στὸν κοινὸ ἀγῶνα καὶ στὴν κοινὴ ἐν Χριστῷ ἐκκλησιαστικὴ
πορεία μας, πρὸς δόξαν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

